

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby pokřtění zráli ve své víře a projevovali ji v jasných, praktických a odvážných rozhodnutích.

Úmysl misijní: Aby světový Den modliteb za misie pomáhal k růstu misijního zápalu a spolupráce.

Úmysl národní: Aby církve v naší zemi dokázala věrohodně ztělesňovat obraz Ježíše Krista.

Úmysl farní: Aby všichni naši farníci na přímluvu Panny Marie, Královny posvátného růžence dokázali překonávat nelásku vůči svým bližním.

Z FARNÍ MATRIKY :

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v naší farnosti
v září 2006 začali:

2. září:

Jan Žák – Vysoké Pole
Magda Kořenková – Újezd

16. září:

Pavel Vaněk – Újezd
Vendula Šimáková – Loučka

16. září:

Kamil Šimák – Újezd
Ivana Polčáková – Vysoké Pole

23. září:

Stanislav Mozgva – Vysoké Pole
Zuzana Chrástková – Český Těšín

Měli bychom každý den slyšet aspoň malou písničku, přečíst dobrou báseň, vidět krásný obraz, a je-li to možné, promluvit několik rozumných slov.

I. W. Goethe

Kéž Bůh mi dává každý den, co potřebuji k žití. Dává to vrabcům na střeše, a mne že nenasytí?

Mathias Claudius

Dej každému dni šanci, aby se stal nejkrásnějším dnem tvého života
Mark Twain

Dušíčková pouť na Svatém Hostýně v sobotu 14. října. Autobus z Drnovic pojede ve 13.30, z Újezda ve 13.40 a ze Slopného v 13.45 hodin. Místenky je možné si koupit v sakristii. Výjezd nahoru máme povolený. Úhrada jízdného po zdražení činí 120,-- Kč na osobu.

POKOJ A DOBRO

VI. Modernizace hospodářství: člověk ve světě práce

39. Křesťanské církve jsou na straně těch, kdo jsou vytlačováni na okraj společnosti

Za jeden z nejdůležitějších dokumentů sociálního učení církve je považována Pastorální konstituce II. vatikánského koncilu *Gaudium et spes* (Radost a naděje), v níž čteme, že máme neustále zkoumat „znamení doby“ a vykládat je ve světle evangelia. To znamená vždy a za všech okolností rozeznávat v událostech současné doby známky Boží přítomnosti nebo Božího záměru. Kompendium katolického sociálního učení v čl. 9 uvádí, že „rychlý běh času a změny společenských poměrů vyžadují, aby se právě teď (kdy jsme svědky ostrých politických střetů jak na domácí tak mezinárodní politické scéně) vykládala nová znamení doby“. Církev věří, že Bůh prostřednictvím „znamení doby“ stále mluví do lidských dějin. Upozorňuje na naléhavé problémy i na to, jaké jsou Boží záměry se světem. Nejdřív je ovšem nutné poznat znamení doby, to znamená všechno to, co lidi trápí, co na ně doléhá, co je ohrožuje, nebo jinak řečeno znamením doby jsou dominantní myšlenkové a duchovní proudy ovlivňující život velké části populace. Teprve po důkladné analýze je možné podívat se na daný problém ve světle neměnného poselství evangelia a navrhnout řešení.

Nesmírné vykořisťování dělníků v 19. století bylo podnětem k vydání první sociální encykliky *Rerum novarum* papežem Lvem XIII. v r. 1891. Papež v ní navrhuje křesťanské řešení sociální otázky (poněkud pozdě, ale přece!). Lev XIII. zdůrazňuje, že v průmyslovém věku na řešení otázky už nestačí charitativní činnost církve, ale na jejich řešení se musí podílet církve, stát a zaměstnanci prostřednictvím odborových organizací. Důvod, proč se církve chce podílet na řešení sociální otázky, nespočívá v tom, že by se považovala za odborníka na ekonomii, nýbrž v tom, že jednání lidí v hospodářství podléhá i zákonům mravním, nejen zákonům ekonomickým. Církev se tedy vyjadřuje k etické stránce hospodářských procesů.

V encyklice jsou vyjádřeny zásady sociální odpovědnosti vlastníků a zaměstnavatelů a je formulováno zásadní negativní stanovisko k socialismu a marxismu a kritické stanovisko k liberálnímu kapitalismu. Kapitalismus má sice mnoho chyb, ale za určitých předpokladů je stále ještě schopen dalšího vývoje: když totiž považuje člověka za sociální bytost s vlastní svobodou a zodpovědností, nikoli jen za nákladovou složku výroby. Dnešní neoliberalismus však považuje člověka jen za „zjistné individuum“, nikoli za sociální bytost s tělem a duší a společné dobro chápe jen jako vlastní prospěch jedince bez ohledu na druhé.

Církev dle listu paD, se plně solidarizuje s těmi, kdo trpí sociálními nespravedlnostmi, kdo jsou vytlačováni na okraj společnosti a stávají se tak oběťmi špatně fungujícího politického a hospodářského řádu. Rostoucí počty lidí bez práce, bezdomovců živořících v nepředstavitelných podmínkách a přeplněné věznice jsou svědectvím o nemocné společnosti. Sociální práce, charita, je odedávna polem, na němž může křesťan osvědčit svou lásku k bližním a kde může najít hluboký smysl života i sám pro sebe. Charitativní složky církvi se snaží dle svých možností, zdrojů a sil zmírňovat obětavou sociální prací negativní důsledky společenského vývoje. Všem pracovníkům těchto institucí patří dík.

Jsme si vědomi, že sociální práce církve nedostačuje. V tomto směru nebude nikdy dost lidí ochotných ke službě, neboť - „chudé máte stále kolem sebe“ (Mt 25, 11). To není výrok, který by nás měl mobilizovat, ale výzva, abychom byli stále pozorní vůči slabým.

Křesťanské sociální učení nesmírně oceňuje skutky milosrdenství a solidarity. Současně si je však vědomo, že charita samotná nestačí. Je třeba reformu institucí a reformu kroků, které k těmto vážným sociálním problémům vedou. A je potřeba zároveň demaskovat mylné ideologie těch společenských struktur, které takové zlo plodí.

Křesťanství se nemůže vzdát usilování o sociální spravedlnost. Těžko se smiřuje s tím, že některé skupiny používají nesprávných privilegií, zatímco jiné skupiny jsou diskriminovány. Setkáváme se s nerovnoprávným postavením státních, městských, soukromých a církevních organizací a institucí. Vztahy měst a venkova jsou rovněž vystaveny složitým zkouškám. Ke slabým v naší společnosti patří staří, nemocní lidé a rodiny s více dětmi. Nezaměstnanost znamená rozdělení společnosti, které je obdobou třídního rozdělení známého z minulé éry. Třídní boje, třídní nenávisť byly často příčinou totalitních systémů. Je naší povinností upozorňovat, že nezaměstnanost se v budoucnu může stát rozbuškou sociálních nepokojů, protože demokratická společnost nemůže žít v míru, stává - li se nezaměstnanost trvalým jevem.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“ II. NALÉHAVĚ DO VLASTNÍCH ŘAD

5. Pokoj a dobro všemu stvoření – hledání post-materialistického životního stylu

V současnosti, kdy je po dovolených, po většinou šťastných návratech z daleka i blízka, kdy začal naší mládeži nový školní rok, máme možnost bilance - srovnávat a obecně se zamyslet nad tím vším děním a zejména nad naším vztahem ke svému okolí, jehož jsme ostatně nedílnou součástí. Příroda, jak uvádí „Žeň...“ neleží stranou křesťanské zvěsti. Je nutné, aby v křesťanských církvích rostla „ekogramotnost“. Měli bychom toho o stvoření více vědět. Cesta dobrovolné skromnosti, v níž je nám František z Assisi svou biblickou prostotou vzorem, je cesta radostná. Zrovna tak, jako je třeba - sice v lásce, avšak zřetelně - varovat před hříchem vůči bližnímu, měli bychom si v církvích osvojit i pojem **e n v i r o m e n t á l n í h o** hříchu (hříchu proti přírodě, proti prostředí) a proti němu se stavět. Takovým hříchem je např. nadměrné užívání aut. A v rámci svých možností musíme usilovat o to, aby se vytvořilo společenské prostředí, které by více motivovalo k dobrému zacházení se stvořením. Nebo - mnozí z nás zápasíme s nadváhou - a potravou se plýtvá. Přitom tak mnozí - i mezi námi - zápasí s materiální bídou. V ekologických kruzích inspirovaných osobností „patrona životního prostředí“, Františka z Assisi, se zrodilo „desatero“ pro uchování zdravého životního prostředí pro nás i pro budoucí generace. Jeho mravně zavazující imperativy se vztahují i na každého z nás:

1. Objevuj a respektuj celé stvoření: buď spravedlivý vůči bližním i vůči přírodě!
2. Sociální spravedlnost není přelud - jen zkus bratrsky se dělit o všechno a se všemi lidmi!
3. Usiluj o jednotu všech lidí dobré vůle, kterým jde o trvalý mír mezi lidmi a všemi tvory!
4. Přírodu přetvářej - ale jen zdravými a civilizovanými technickými prostředky!
5. Varuj se ničení jednotlivých oblastí naší matky Země a hubení její fauny a flory!
6. Pečuj o rozmanitost stvoření, střež jako oko v hlavě zejména centra biologické diversity! (rozmanitosti)
7. Uzdavuj to, co je již choré - napravuj znečištěné životní prostředí a zdevastované regiony!
8. Ved' své děti a vnoučata, doma i ve škole, k ekologické výchově a k lásce ke stvoření!

9. Požívačné pojetí života nevede ke štěstí - skromnější životní styl je radostnější!
10. Svět nám nebyl dán ke kořistění, ale k oslavě Božího stvoření!

Ekonomové a politici jsou voláni k opuštění starých paradigmat (způsobů uvažování) a my všichni ke změně orientace, k pokání, ke kvalitativní změně života, ke skutečnému následování Krista.

/V.M./
(Pokračování příště)

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry a postup kněží dle zaznamenání P.

Vincence Pecháčka, faráře v Újezdě v letech 1908 - 1921

Při pročitání místní farní kroniky zjišťujeme, že i zdejší společenskou situaci před více než sto lety začaly silně ovlivňovat nově nastolované otázky politické, hospodářské, sociální etc. Bylo tomu tak i navzdory skutečnosti, že náš kraj byl poměrně dost vzdálen od velkých průmyslových center a obyvatelstvo pracovalo převážně v zemědělství. Přesto dělnická otázka jistě i zde se dostávala na pořad dne. Prof. ThDr. Václav Medek píše, že teoreticky se zabýval sociálním problémem továrního dělnictva již Bernard B o l z a n o (římskokatolický kněz 1781 - 1848), který navrhoval zřídit státní plán pro zařazení nezaměstnaných do pracovního procesu a věnovat víc péče pracujícím dětem. Jeho žák František Náhlovský se zamýšlel nad otázkou dělnické stávky, měl ji za oprávněnou, není - li práce a mzda v náležitém poměru, nebo zachází - li se s dělníky brutálně a ponižujícím způsobem.

Na Moravě bylo věnováno víc pozornosti dělnické otázce. Průmysl se začal rozvíjet velmi brzy v Brně, a tak již před rokem 1843 byl uspořádán v brněnském semináři první sociologický kurz. Brněnský středoškolský profesor, katecheta, který učil i T. G. Masaryka, Matěj Procházka, uveřejnil v sedmdesátých letech svou „Otázku dělnickou“, kde žádal, aby proti „rozpoutané moci kapitálu“ národ uznal, že s dělníkovou prací nelze obchodovat a přistoupil k velké zákonodárné úpravě. Navrhoval vybudování sociálního pojištění a nahrazení nepřímých daní vzestupnou daní z majetku. Zdeněk Nejedlý ukázal, jaký pronikavý vliv měly Procházkovy názory na mladého Masaryka. Kněžstvo jako celek nemělo však náležité porozumění pro sociální otázku. Oba čeští metropolité, pražský Schwarzenberg a olomoucký Fürstenberg, přestože pracovali k prospěchu české kultury, nepostřehli, co zanedbávají.

Konečně se roku 1891 objevila encyklika Lva XIII. „Rerum novarum“, v níž papež projevuje zájem o sociální otázky, které vyvstaly industrializací, přestavbou společenské struktury a novým životním stylem, a naznačuje řešení. I když to bylo 50 let po vydání Komunistického manifestu, byla Lvova encyklika leckde přijímána rozpačitě. Bylo tomu tak i v našich zemích. Biskupové nevyvinuli žádnou iniciativu v domnění, že sociálně - politické otázky nepatří do kompetence kněžstva a snažili se jen charitativním způsobem odstranit nejkřiklavější případy sociální nouze. Ani aktivizující se křesťansko - sociální hnutí nenašlo u biskupů, až na malé výjimky, oporu. Na Moravě byl na sklonku století ovládnut veřejný život bojovnou snahou o získání radnic v českých městech a českých poslanců na sněm a do Říšské rady. Toto mělo svůj ohlas i v místních poměrech.

Dne 4. července 1910, píše P. Pecháček, vypukl dopoledne v 10 hod. ve Vysokém Poli z neopatrnosti (masné vyletělo) oheň, jenž za větru v brzku obrátil v popel 18 domovních čísel na dolním konci při potoku a 3 stodoly. Ihned psány prosby na všechny strany a p. poslanci Dr. Hruban, Kadlčák, Dr. Stojan vymohli nešťastným značné podpory. Císař pán poslal 1.000K, vláda 1.000K, země 2.500K, pan arcibiskup 200K, Dr. Stojan, poslanec a probošt z Kroměříže, osobně doručil z Kroměříže 145K, na ofěrách se sešlo 655,75K, od K.a.konzistoře z ofěr bylo zasláno 445,93K, takže se nešťastníkům takto velice přispělo.

V létě byly volby obecní v Drnovicích, ve Slopném a Vys. Poli, kdež byl jmenován čestným občanem Dr. Stojan, poslanec a místní nadučitel Valentin Podzemný.

Za souhlasu a z nařízení K.a. Konzistoře ustanoven řád stolicový z r. 1900 a poplatek roční 1K z místa, jež se vybírá vždy v adventě za uplynulý rok, čímž zrušen poplatek 4K

za přepis místa a 40K jež se vybíraly každoročně v adventě a tím se zároveň zvětšily příjmy stolicové, jichž první tento příjem věnován na nové obrazy křížové cesty, které byly už potřebny, jelikož staré byly již díravý.

Dne 6. září byla veliká živelní pohroma, všechno zaplaveno a jateliny pohnily. Celkem byl rok 1010 velmi neúrodný, avšak kromě toho žádná jiná předpovídatelná pohroma se nestala, ač se mnoho strašilo a povídalo o kometě, kterou v květnu bylo lze spatřiti na obloze.

Dne 27. prosince konali v obecním hostinci poslanci Kadlčák a Chlebus schůzi, při níž činil výtržnost učitel Stoklásek, známý nevěrec a volnomyšlenkář, jenž z nekalých úmyslů založil zde hospodářskou besídku a tím několik občanů svedl a přivedl na bezcestit vpašování špatných novin, a tím začala bujeti strana pokrokářská či protikatolická, jejíž ovoce se ukázalo při oné schůzi p. poslanců (Agrární).

Rok 1911

Rok 1911 pro veliké sucho byl pro lidi velice bídný, zemáků málo, otavy a druhých jatelin žádných. Dne 13. června byly volby do říšské rady rozpuštěním poslanců, že nechtěli povolit vojenské položky. Byli zvoleni opět naši poslanci, ač ze strany učitelů velmi se agitovalo proti, ale marně, tak, že poslanec Kadlčák obdržel v Oujezdě 111 hlasů, protikandidát Pilát 19 hlasů, v Loučce Kadlčák mimo 9 všechny, rovněž ve Slopném. V Drnovicích a ve Vysokém Poli náš poslanec Dr. Hruban 46 hlasů, protikandidát 35.

V tomto roce byly pořízeny obrazy nové křížové cesty za 1.000K od malíře Arvína Bubeníka z Olomouce, rámy zůstaly staré, pouze natřeny a napuštěny za 120K, proto byly svěceny pouze obrazy, jelikož křížky na rámech zůstaly staré a prý již svěcené. Tím se dostalo kostelu krásných obrazů malovaných dle Führicha.

Zdejší chudobinský fond farní obdržel z pozůstalosti zdejšího kaplana zemřelého bez testamentu při operaci 6. února 1909 v zemské nemocnici v Olomouci P. Ferdinanda Mičkala, jednu třetinu z pozůstalosti a sice 2.834,30K, čímž se chudobinský ústav nemálo zlepšil.

Rok 1912

V roce 1912 byly obecní volby v Oujezdě ve škole v neděli 21. dubna po požehnání, ode 3 hod. do 6 hod. bylo všechno hotovo. Vykonány úplně v klidu. Ale proti volbě představenstva byl podán rekurs, ale byl opět zvolen tentýž, Jakub Barcuch za starostu asi po 3 měsících. V tomto roce byly také volby kostelního konkur. výboru 15. dubna, jichž se zúčastnili z každé obce starosta s radními, toliko z Vys. Pole poslal radní místo sebe nepřítomného svého bratra, pročež po rekursu byly volby druhé 29. června na sv. Petra a Pavla. Předsedou zvolen dosavadní předseda Mikulka z Loučky.

Dne 15. srpna byla veliká slavnost na památném Hostýně, korunovace Rodičky Boží svatohostýnské, již se svým p. farářem zúčastnili i mnozí z farnosti.

V září od 12.-15. konal se ve Vídni velkolepý kongres eucharistický, jehož se zúčastnilo se svým farářem 9 farníků.

/V.M./
(Pokračování příště)

JAK TO JE S VÝUKOU NÁBOŽENSTVÍ?

Již v minulém školním roce začal platit nový školský zákon, který mimo jiné také upravoval výuku náboženství na základních školách. Náboženství na státních školách v České republice se vyučuje jako nepovinný předmět, do kterého se mohou přihlásit všichni žáci od 1. do 9. ročníku ZŠ. Praxe je taková, že žáky přihlašují jejich rodiče. Žák, který je přihlášen, nemůže se svévolně kdykoliv odhlásit, podle sdělení ředitele školy je možné z nepovinného předmětu se odhlásit na pololetí. V naší farnosti máme přihlášenu většinu žáků, avšak ne většina rodin je věřících. Vyskytují se nám v poslední době případy, kdy žáci do náboženství chodí na přání rodičů, kteří sami věřící nejsou, do kostela v neděli nechodí, svátosti nepřijímají. Tito žáci o vyučování náboženství nemají

žádný zájem, snaží se rušit ostatní a chovají se drze k vyučujícímu. V takovém prostředí se učit nedá a odnášejí to ostatní žáci.

Poslání katechety je předávat dětem víru. K tomu však jsou nutné podmínky. Jestliže žák svým chováním neumožňuje vytvořit takové podmínky v hodině, pak je nutné učinit opatření, ke kterému jsem se rozhodl. V žádném případě nechceme žádnému bránit v poznávání pravdy víry. Pokud ale se někdo neumí chovat, pak ve společenství těch, kteří se chovat umějí a chtějí se učit, nemůže setrvávat. Pro tyto žáky nabídnu rodičům katecheze, které budou probíhat na faře a bude na rodičích, aby zajistili svým dětem účast na těchto setkáních. Samozřejmě se budou muset přizpůsobit mým možnostem. Katecheti konají tuto službu výuky náboženství často nad rámec svých ostatních povinností, mnohdy za nevýhodných podmínek (cestování ze školy do školy) a nemohu trpět nezpůsobné chování některých žáků vůči nim. Tyto řádky píši s velikou bolestí, ale protože nějaký anonym vloni se vyjádřil v našem měsíčníku, že náboženství se stalo galejemi, musím na takové úvahy ze strany neodpovědných dospělých reagovat. Pokud bych věcem nechal volný průběh, tak by se stalo náboženství galejemi, ale katechetům.

P. Jan Můčka

BRIGÁDA V KOMUNITĚ BLAHOŠLAVENSTVÍ

Už po několikáté pořádala Komunita Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce týden letní brigády za účelem oprav jejich budov, zahrad a prostranství v jejich okolí. Byl jsem rád, že jsem tam čtyři dny mohl pobývat a přiložit také ruku k dílu. Sešla se tam asi dvacítka brigádníků nejrůznějšího věku; od dětí až po téměř důchodce. Všichni jsme tam tvořili velmi duchaplné a vzájemně si pomáhající společenství. Udělalo se kus práce. Na oplátku nám členové komunity zajistili dobrý duchovní program. Účastnili jsme se ranních chvál, denně byla mše, adorace a možnost svátosti smíření. Naučili jsme se biblické tance a mohli jsme se členy komunity slavit šabatovou hostinu.

Komunita v Dolanech má asi 15 stálých členů, kteří pracují přímo uvnitř komunity. Zabývají se výrobou ikon na dřevě, vyrábí ručně zdobené svíčky, nahrávají své kazety a poskytují bohatý duchovní program. Členové komunity jsou velmi muzikální, téměř všichni dobře zpívají a na něco hrají. Spiritualita komunity se hodně zaměřuje k Panně Marii a má prvky východních liturgií. Programem komunity je také se modlit za židovský národ, proto také slaví jejich základní svátky. Hodně dbají na estetiku. Členem se může stát kdokoli, taktéž, celá rodina, která pak tvoří jakousi komunitu v komunitě, má svou autonomii. Členové rodiny na rozdíl od ostatních chodí normálně do zaměstnání.

Komunita nabízí užitečnou tzv. školu života, kde se může přihlásit ten, kdo neví jaký životní stav si chce zvolit. Organizuje manželská setkání, školy modlitby apod. Od října začíná její bohatý duchovní program pro veřejnost (duchovní cvičení, víkendová setkání, sobotní odpoledne a formační pobyty).

Více informací na www.kom-blahoslavenstvi.unas.cz.

(gam)

DESÁTERO UKAZATELŮ LIDSKÝCH CEST DESET VELKÝCH SVOBOD ČLOVĚKA

1. NEBUDEŠ MÍT JINÉ BOHY !

Nemusíš se bát moci hvězd, ani kouzel člověka, ani strašidel, ani osudu. Já chci být tvým pomocníkem. Drž se mne a budeš svobodný.

NEBUDEŠ SI MNE ZPODOBŇOVAT !

Nemusíš si o mně dát nic namlouvat od těch, kdo o mně moc mluví a předstírají, že vědí, jaký jsem. Já chci být tvým učitelem ve svém Synu. Drž se jeho slova a budeš žít v pravdě.

2. NEBUDEŠ ZNEUŽÍVAT MÉHO JMÉNA !

Nemusíš mne mnohým modlením a zbožnými úkony donucovat abych ti pomohl. Já jsem tvůj přítel a zcela dobrovolně. Drž se mne a budeš žít pokojně.

3. BUDEŠ ZACHOVÁVAT DEN ODPOČINKU !

Nemusíš se uštvat k smrti prací, neustálým strachem ,že něco někde zmeškáš. Já tě chci vést světlem svého Ducha. Drž se mne a budeš žít zdravě.

4. BUDEŠ CTÍT OTCE A MATKU !

Věř, je to nakonec únavný život, stále se bouřit proti rodičům,proti učitelům, proti pořádkům života. Stálá vzpoura zotročuje stejně jako slepá poslušnost. Ty tak žít nemusíš. Já chci být tvým nebeským Otcem. Drž se mne a budeš žít ve svorné lásce.

5. NEBUDEŠ ZABÍJET !

Nemusíš jednat s druhými jako s konkurenty, které je nutno pracovně předstihnout, osobně vyřídit, aby tě nepředstihli oni. Já chci být tvým ochráncem. Drž se mne a budeš žít beze strachu.

6. NEBUDEŠ CIZOLOŽIT !

Nemáš zapotřebí, aby ses karikaturami nezralé a příživnické lásky připravil o radost z lásky pravé. Já chci být dárce tvého štěstí. Drž se mne a naučíš se milovat krásně a věrně.

7. NEBUDEŠ KRÁST !

Nemusíš se pachtit za nečestným obohacováním. Ať okrádáš bližního nebo stát, dopadne to vždycky stejně – co získáš na majetku, ztratíš na klidné mysli. Já chci být tvým živitelem. Drž se mne a poznáš, že větší radost je dávat, než brát.

8. NEBUDEŠ LHÁT !

Nemusíš se zaplétat do lží, abys zakryl své slabosti. Lež plodí nedůvěru a ta dělá ze spolužití peklo. Já tvůj Bůh, mám k tobě důvěru. Drž se mne, naučíš se důvěřovat a budeš sám důvěryhodný.

9. NEBUDEŠ ŽÁDOSTIVĚ DYCHTIT PO ŽENĚ SVÉHO BLIŽNÍHO !

Nemusíš zatěžovat svůj život dychtěním po kradené lásce, která působí rozvraty. Já tvůj Bůh, ti dávám lásku obšťastňující.

10. NEBUDEŠ ZÁVISTIVÝ A CHAMTIVÝ

Nemusíš se užírat závistí druhým. Zbavil by ses tak radosti z vlastního. Já tvůj Bůh, ti dávám dobré dary. Drž se mne a naučíš se žít spokojeně.

místo nálezu - obec Křepice ,okres Hustopeče lokalita - „ U svaté“ , pramen sv. Gorazda („mladé“ poutní místo)

/T.J./

ODPUŠTĚNÍ

„Neumíte si, paní, představit, jak jsem měl těžký život,“ vypráví starý pán na lavičce v parku. „Rodiče mi zemřeli, teta, která se o mě starala, dávala přednost svým dětem, žena si mě nikdy doopravdy nevážila a děti, i když jsou hodné, za mnou přijedou málokdy. Já jsem jim sice všem odpustil, ale ty křivdy ze mě nikdo nedostane...“

Ne každý chápe, že odpouštět bychom měli nikoli proto, že jsme „ušlechtilí“ nebo proto, že chceme „zapomenout“.Na určité věci se totiž zapomenout nedá – ale je možné je od sebe pustit natolik, aby nás přestaly zraňovat a neničily nám (NÁM – nikoli „těm druhým“) další život. Tedy pustit od sebe traumatické zážitky a zranění, které během

života v nějaké podobě a síle nasbíráme naprosto všichni – nebo možná spíš pustit se svých zranění.

Ti, kdo se o to pokusí, poznají, jak je to těžké – především proto, že se tím vzdávají určité moci, kterou jim lpění na vlastních zraněních vždycky poskytuje (ať si okolí dovolí oponovat člověku, který měl přece tak těžký život...). Ale je to možné a nesmírně osvobozující. Jako když se rozhrne opona nevědomí, najednou člověk uvidí sama sebe v určité situaci a pochopí, v čem je „jádro pudla“. A především pochopí, že člověk, který mu před mnoha lety ublížil, to většinou neudělal ze zlé vůle, nebo proto, že by byl třeba necitlivý k potřebám dítěte - ale proto, že byl sám v panice, ve strachu, že v něm samém zareagovalo jeho vlastní „zraněné dítě“.

My všichni bez rozdílu, bez ohledu na svou dobrou vůli dělat to „co nejlip“, jsme určitě někdy někoho zranili. Ať už svoje děti, rodiče, kamarády, přátele... Přejme si, aby až ti, kterým my jsme někdy ublížili, jednou rozkryjí podstatu svého zranění, pro nás neměli hněv a odsouzení, ale naopak – pochopení a lásku. A v tom úžasném okamžiku „vzhledu“ se nás dotkne milost odpuštění...

*Jestliž s sebou roky vláčíme tíhu
starých křivd a zranění,
škodíme jenom sami sobě.*

Malá povzbuzení pro mámy a táty,
Helena Chvátalová

OSMISMĚRKA NA ŘÍJEN

Řešení ze září: "... NAHLAS."

„.....(viz osmisměrka) je často skrytým požehnáním.“ německé přísloví

N	C	B	L	A	T	O	U	C	H	A
Ú	Á	E	A	K	A	L	A	K	L	
C	A	P	Č	N	L	K	N	A	C	H
O	R	K	R	A	O	I	V	U	E	
C	H	T	Ů	N	S	L	I	L	F	M
M	Ž	R	A	A	T	V	P	I	C	
E	E	T	V	S	K	N	S	A	E	
L	E	N	O	N	Í	E	Í	L	Ř	
C	O	K	A	T	Á	M	Č	K	O	
K	O	P	R	E	T	I	N	A	H	

BLATOUCH, ČEKANKA, FIALKA, HOŘEC, CHMEL, CHRPA, KALA, KONVALINKA,
KOPRETINA, KOSATEC, KOSTIVAL, LEN, LILIE, MÁTA, MECH, NÁPRSTNÍK, OCÚN,
RŮŽE, SASANKA, SVLAČEC

Správní luštitelé osmisměrky:

Červen: Barbora Václavíková, Marie Machů, Ludmila Mikulková

Červenec: Marie Machů, Veronika Machů, Ludmila Mikulková

Srpen: Jan Kořenek, Veronika Machů

Září: Veronika Machů

**Podepsané a čitelně napsané vyluštění odevzdávejte nejpozději 22.10.2006
v sakristii nebo vhozením do kasičky v kostele**

ZÁZRAK ŽIVOTA

„Maminko, dnes jsem postavil velikánskou věž,“ vypraávil malý chlapec cestou ze školy.
„Paní učitelce se tak líbila, že ji tam nechala, nemuseli jsme stavebnici uklízet. A kreslili
jsme zvířátka. Já jsem nakreslil psa a Kája kočku... Mami, ty mě neposloucháš?“

Fotografie švédského fotografa Lennarta Nilssona jsou známé po celém světě. Je
fascinující vidět na fotografii sítnici lidského oka, imunitní systém, virus HIV, který se
právě vynořuje z mikrovláken na povrchu bílé krvinky. Ale především jsou úžasné
fotografie z nitroděložního vývoje lidského plodu od okamžiku početí až po narození
dítěte. Tyto fotografie připomínají každému, jak velký dar je nám dán, i když si to
málokdy plně uvědujeme. Na výstavě Lennarta Nilssona snad dán každému – a to
jakékoli dítě, i to, které se narodí poněkud jiné, než si rodiče představovali...

Spěcháme, v dnešní době možná více než kdy dříve. Ale víme, co prožívá třeba naše
malá předškoláčka? Má možnost a příležitost nám svěřit své první dětské smutky?
Najdeme si chvíli na popovídání se svým školáčkem, kterému „hrozí“ trojka
z matematiky a bojí se nám to říct? Vyšetříme alespoň pár dní na společnou dovolenou
s našimi teenagery, kteří, jen si to přiznejme, za rok za dva už možná o rodinnou
dovolenou s mámou a tátou nebudou stát? A nemusí to být luxusní dovolená v exotických
krajích. Vzpomínáme si vůbec ještě, jak chutná špekáček připálený na ohníčku a jak voní
louka s mateřídouškou? Připomeňme si alespoň občas, že bychom měli být s těmi, které
máme rádi, dokud je čas.

*Připomínejme si, nejlépe ve chvílích, kdy nás potomci spravedlivě rozčílí, že
dítě je dar – zázrak života.*

Malá povzbuzení pro mámy a táty,
Helena Chvátalová

JAK POKRAČUJÍ PRÁCE NA VÝMALBĚ A ÚPRAVĚ NAŠEHO FARNÍHO KOSTELA

Náš farní kostel byl naposled malován asi před pětadvaceti léty. I když se to na první
pohled nezdálo, po všech úpravách, které se v něm konaly, byla výmalba nutná. Teprve
když jsme sundali obrazy ze stěn a sochy z pilířů, bylo znečištění stěn zvlášť patrné. Také
vlhké omítky bylo třeba odstranit a nahradit speciální omítkou, která lépe propouští
vlhkost. Při tak velkém zásahu jsme se rozhodli také vylepšit - modernizovat rozhlasové
zařízení, číselník písní a úpravu v presbytáři. Svatostánek umístěný ve zdi nebyl tím
nejlepším řešením. Po II. Vatikánském koncilu bylo doporučení, aby se oddělil oltář od
svatostánku, ten se při stavbě nového kostela umístil někde do vhodné adorační kaple
mimo presbytář. Ve starších a historicky cenných kostelích bylo doporučeno, aby se dle

možností postavil obětní stůl. V naší zemi se rozběhly v 70. letech úpravy kostelů podle nových liturgických směrnic. Čas tyto dobré a upřímné snahy prověřil a my nyní můžeme zhodnotit, co je pro prostředí liturgie a především pro náboženský život věřících důležité a co je vhodné změnit. V kostelích, kde se odstranil z presbytáře svatostánek, pociťovali věřící, že to není to nejlepší řešení a proto jej v posledních letech zase vracejí zpět do presbytáře (Nedašov, katedrála ve Spišské kapitule..).

Náš kostel byl stavěn v klasicistickém slohu, který počítá s osou kostela. Proto svatostánek ve středu (v ose) kostela lépe odpovídá tomuto slohu a kromě toho ve vlhké zdi není důstojné místo pro ucho-vávání Nejsvětější Svátosti oltářní. Proto jsme nechali zpracovat návrh, který by řešil tuto situaci.

Rád bych při této příležitosti poděkoval všem obětavým ženám, které prakticky denně přicházejí hodinu přede mší svatou uklidit kostel, aby mohla být večerní mše svatá. Dík patří také mužům, kteří pomohli s úklidem obrazů a soch před započítím prací, jakož i při různých doplňujících úpravách, všem, kteří přispíváte finančně na toto dílo a také sponzorům, kteří věnovali větší obnos. Podrobnější vyčíslení nákladů a darů si zaslouží na závěr delší pojednání a poděkování.

P. Jan Můčka, farář

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘÍJNU

1. října : Neděle 26. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za členy živého růžence z Vysokého Pole
	8.15 Sl.:	Za členy živého růžence ze Slopného
	8.20 Dr.:	Za členy živého růžence z Drnovic
	9.45 Új.:	Za členy živého růžence z Újezda
2. října : Pondělí Sv. andělů strážných	17.35 Új.:	Za + Renatu Maliňákovu, Josefa Maliňáka, Marii Hasoňovu a duše v očistci
3. října : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za + Františka Kořenka, duše v očistci, na které nikdo nepamatuje a na poděkování za 40 let života
	18.30 Dr.:	Za + rodinu Obadalovu a Boží ochranu pro živou rodinu
4. října : Středa Sv. Františka z Assisi	17.35 Új.:	Za + Františka Kunička, dceru, zetě, rodiče Trčkovy, dva syny, duše v očistci a živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + rodiče Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou a duše v očistci
5. října : Čtvrtek Ferie	15.00 Új.:	Za + Karla Janoše, bratry, švagrovou, rodiče z obou stran, vnuky, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
	18.30 Dr.:	Za + manžela, rodiče, duše v očistci a živou rodinu
6. října : Pátek Ferie První pátek	15.00 Új.:	Za + Josefa Staňka a živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + Pavla Heinze, jeho rodiče, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Heinzovu a Vaňkovu
7. října : Sobota Panny Marie Růžencové	6.30 Új.:	Za rodiče a prarodiče Divoké a Bařinkovy
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Kozubíkovy a jejich děti z Vys. Pole
8. října : Neděle 27. neděle v mezidobí Hody v Horní Lhotě	7.00 Új.:	Za členy živého růžence z Loučky
	8.15 Sl.:	Za Bohumilu Kozubíkovu (<i>výroční mše svatá</i>)
	8.20 Dr.:	Za + Josefa Rašku, + bratry Františka a Jana, jejich manželky a duše v očistci
	9.45 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)
9. října : Pondělí Sv. Dionýsia, biskupa a druhů, mučedníků	17.35 Új.:	Za + Annu a Josefa Machů, jejich dceru Annu, syna Oldřicha, Marii a Františka Váňovy, Františku a Františka Fojtíkovy, duše v očistci a živou rodinu
10. října : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za + Františka a Annu Stružkovy a dar zdraví pro živou rodinu
	18.30 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, Františka Kořenka, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
11. října : Středa	17.35 Új.:	Za + rodinu Zichovu, Ambruzovu a dar zdraví pro živou rodinu

Ferie	17.00 Sl.:	Za Františka Váňu, dceru Marii, rodiče Bližňákovy, syny Stanislava, Josefa a duše v očištcí
12. října : Čtvrtek Sv. Radima, biskupa	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Mozgvy, děti, rodiče Janáčovy, duše v očištcí a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Stružkovy, dceru Marii, Annu a Josefa Stružkovy, Antonína Knotka, Vladimíra Jordána, duše v očištcí a živou rodinu
13. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Vojtěcha Kořenka k jeho 30. výročí úmrtí, + rodiče Kořenkovy, rodiče Kostkovy, + Justina Kojdu a dar zdraví pro živé rodiny Za Marii a Františka Machů, rodiče, bratra, duše v očištcí a pomoc Boží pro živou rodinu
14. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Na úmysl dárce (Új 360) Za + Svatopluka Andrášská, + rodinu Trnčákovu, rodiče z obou stran, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu
15. října : Neděle 28. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + Annu Frýželkovu a dceru Aničku Za Josefa Hlavenku, dvoje rodiče a rodinu Strnadovu Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a duše v očištcí Za Zdenku Gackovu, rodinu Machů, Baroňovu, duše v očištcí, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
16. října : Pondělí Sv. Hedviky, řeholnice Sv. Markéty Marie Alacogue	17.35 Új.:	Za + rodiče Pavelkovy, dva + syny, + vnuka Rostislava, duše v očištcí a dar zdraví pro živou rodinu
17. října : Úterý Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za rodiče Macíkovy, jejich rodiče, duše v očištcí, živou i + rodinu a dar zdraví Za + Ladislava Žáka a manželku
18. října : Středa Sv. Lukáše, evangelisty	17.35 Új.: 17.00 Sl.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, duše v očištcí a Boží požehnání pro živou rodinu Za Andělu Vyskupovu, duše v očištcí a Boží požehnání
19. října : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, Barcuchovy, duše v očištcí a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodinu Stružkovu, Žákovu, Machovskou, Františku Vychodilovu, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
20. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Josefa Buriánka, bratra Františka, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Machů, jejich syny Jiřího a Františka, duše v očištcí, dar zdraví pro živou rodinu
21. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Kovářikovu, Kozubíkovu a Lauterbachovu Za dva + bratry Vaňatkovy, dva bratry Šulavovy a duše v očištcí
22. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Na poděkování za přijatá dobrodiní a ochranu Boží pro živou rodinu Za farníky Za + Eduarda a Emilii Velískovy, rodiče z obou stran a duše v očištcí, na které nikdo nepamatuje Za Františka Častulíka, Josefa Belžíka a Růženu Pavelkovu
23. října : Pondělí Sv. Jana Kapistránského, kněze	17.35 Új.:	Za rodiče Janků, syna Jindřicha, rodiče Ambrůzovy, rodinu Černobilovu a ochranu Boží pro celou rodinu
24. října : Úterý Sv. Antonína Marie	18.30 Új.:	Za + Oldřicha Zvonka, rodiče z obou stran, rodinu Vaňkovu a dar zdraví pro živé rodiny

Klereta, biskupa	18.30 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, jejich dceru Annu a duše v očistci
25. října : Středa Ferie	17.35 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodinu Beňovu, Valčíkovu a oběti II. světové války Za Ilonu Váňovu, rodiče z obou stran, jejich děti, dva zetě, dar zdraví pro živou rodinu a duše v očistci
26. října : Čtvrtek Ferie	18.30 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Františka Fojtů, zetě Josefa, bratra, švagrovou, jejich rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za Františka Barcůcha, jeho rodiče a duše v očistci
27. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za rodiče Škubníkovy, dva syny a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, živou a + rodinu a duše v očistci
28. října : Sobota Sv. Šimona a Judy, apoštolů	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Ludvíka, Marii a Andělu Machů, ochranu a dar zdraví pro živou rodinu Za d.p. P. Jana Pavelku a jeho + rodiče
29. října : Neděle 30. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + Vladimíra Kráčalíka, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za Žofii Žáčkovu (výroční mše svatá) Za + rodiče Holé, syna Stanislava, + Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za členy Mysliveckého sdružení z Újezda, Ločky a Vysokého Pole ke cti sv. Huberta
30. října : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Polčákovy, syna Františka, rodiče Trchalíkovy, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
31. října : Úterý Sv. Wolfganga, biskupa	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Marii Mikeskovu, Janičku Frýželkovu, Boží ochranu pro živou rodinu Frýželkovu, Novosadovu a Hruškovu Za + Boženu Machů, jejího vnuka, Zdeňku Staňkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu

SVATÁ MARKÉTA MARIE ALAÇOQUE

řeholnice, mystička OVM
narozena: 22. července 1647
v Lauthecour, Francie
zemřela: 16. října 1690
v Paray-le-Monial, Francie

Paray-le-Monial je malé městečko na západ od Macon ve Francii a čítá asi 12 000 obyvatel. Navštívíme-li toto místo, lze si těžko představit, že bylo kdysi jedním ze středisek mnišského života. Dnes proudí do města na břehu Bourbince poutníci. Jejich návštěva platí – vedle jedinečné baziliky Nejs. Srdce – kapli Navštívení, kde odpočívá ve stříbrné schránce Markéta Marie Alacoque. V této kapli měla řeholnice r. 1675 své důležité vidění: zjevilo se jí „láskou hořící Srdce Ježíšovo“.

Markéta Marie Alacoque se narodila 22. července 1647 v burgundském místě Lauthecour jako dcera soudce. Když bylo dívce osm let, zemřel otec a ve svých deseti

letech onemocněla těžkou dětskou obrnou, která však o několik let později byla náhle vyléčena způsobem nikdy nevysvětleným. Po této těžké době dětství byla Markéta Marie Alacoque šťastná, když směla vstoupit r.1671 do řádu Navštívení (saleziánky). Její klášter byl v Para-le-Monial.

Mladá Markéta Marie Alacoque měla už před vtupem do kláštera více zjevení. V další době se extáze množily. Její spolusestry měly pro tyto jevy vůči ní silný odpor a pokořovaly mladou řeholnici, kdykoli se naskytla příležitost. Představení ukládali Markétě Marii stále znovu zvláštní zkoušky. Mladá žena však byla ve své víře pevná, nedala se tímto odporem otrávit a získala stále větší lásku k Ježíši Kristu.

16. června 1675 došlo pak k důležitému zjevení v kapli Navštívení. Byl oktáv Božího těla. Markéta Marie Alacoque spatřila Ježíše Krista, který jí uložil, aby dala zavést v pátek po oktávu Božího těla takzvaný pátek Srdce Ježíšova.

V příštích letech se Markéta Marie, ačkoli byla nadále vystavována nejtěžšímu nevrážení a obviňování, věnovala vši silou šíření pobožnosti k Srdci Ježíšovu. Jedním z jejích nejvěrnějších druhů a podpůrců byl představený jezuitské osady v Paray-le-Monial, Claude de la Colombiere, který dnes patří k blahoslaveným.

Markéta Marie už byla dlouho mrtvá – zemřela 16.října 1690 -, když se poprvé konala slavnost Srdce Ježíšova, bylo to v Besanconu. Přešlo ještě asi 150 let, než papež Pius IX. V polovině 19.století oficiálně zavedl svátek Srdce Ježíšova. Jeden z jeho nástupců, Benedikt XV., prohlásil nezapomenutou řeholnici Markétu Marii Alacoque 13.května 1920 za svatou. Blahořečení bylo předtím v r. 1864.

Znázorňování: Markéta Marie Alacoque je na zobrazeních představována v hábitu saleziánek, většinou se zkříženýma rukama na prsou, často také se dívá na Srdce Ježíšovo.

z knihy Rok se svatými

3. PROČ JDEME V NEDĚLI DO KOSTELA

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ

pokračování

Náhodný turista vstupuje do kostela jinak než my na nedělní mši. Turista se rozhlíží po uměleckých památkách.

Pro nás je to místo,

- kde se setkáváme s ostatními věřícími a uskutečňujeme bratrské společenství, jak to chtěl Pán Ježíš;

- kde společně děkujeme Bohu a upevňujeme se ve víře, naději a lásce;

- kde se orientujeme podle věčných hodnot a učíme se zvládnout svůj život.

Proto se neptáme, zda do kostela v neděli jít musíme, ale jsme rádi, že jít můžeme. Tak je nám to jasné v teorii. A jak to vypadá v praxi?

„Mami, dneska jdi do kostela sama, nemám nějak náladu na vstávání!“ - „Nálady si nech na jindy!“ - odpovídá maminka a tahá rezolutně pokrývku z pana syna. „Jsi jednou křesťan, tak jsi povinen jít v neděli na mši.“ - „A copak nemohu být dobrý křesťan, i když každou neděli do kostela neběhám?“

Položme si tuto otázku všichni, abychom v tom měli jasno a mohli druhým správně odpovědět.

Proč v neděli do kostela?

Copak svatý Pavel, když v listě Galatským (5,22) vypočítává, co je v duchovním životě podstatné, nemluví výhradně o tom, co děláme venku? Nepíše tam: musíš každou neděli do kostela, ale spíše: buď laskavý, trpělivý, pokojný! - Duch svatý chce skrze nás působit ne za zavřenými zdmi kostela, ale venku, mezi lidmi!

Na tyhle názory jste si už jistě odpověděli sami: my nejsme správní křesťané proto, že sem každou neděli chodíme. Je to přece naopak! Proto sem chodíme, abychom se učili, jak žít venku jako správní křesťané.

My víme, že naše bohoslužba v kostele není cílem sama sobě. Ze je to škola té lásky, která vidí v člověku vedle mne bližního.

My víme, že naše nedělní bohoslužba není už proto dobrá, když je to slavnostní pastva pro oči a uši, ale že je tehdy dobrá, když nás naplní silou, elánem, chutí do dalšího všedního dne. Že je to naše tankovací stanice, kam jdeme načerpat energii a milost, abychom ze síly Ducha Kristova, který nás zde oslovuje, zvládli zákruty života venku. Jak dopadl ten spor maminky se synem? „Jsem už velký, ty už nemáš právo nutit mě do toho, co se mi nechce“ - vyhlašoval líný spáč. - To už maminku dohřálo a prohlásila: „Milý synu, kdybych tě nebyla nutila do toho, co se ti nechtělo, tak bys ještě dnes dělal do plínek. Kdybych tě nebyla honila do učení, neuměl bys dodnes číst a počítat. Dokud mladý člověk nepochopí sám, co je pro něj dobré, je sním ještě dobře, když má někoho, kdo ho k tomu dotlačí.“

Ta maminka nakonec dosáhla svého a líný syn s ní do kostela šel. Ale jestli ten mládenec zde v kostele nepochopí, že se tu odehrává „ten největší příběh lásky ve světě“, že se tu jedná i o jeho osobu a jeho život, pak brzo přes maminčin nátlak chodit přestane.

Slovo „bohoslužba“ znamená nejen, že my sloužíme Bohu, ale především to, že Bůh slouží nám. A tu nelze někoho nutit, aby se dal zahrnout láskou a láskou oplácel. Není snadné, zvláště mladému člověku, pochopit, co jsou chvilkové nálady člověka a co jsou naléhavé lidské potřeby.

Není snadné ubránit se v kostele pocitu zevšednění, když tolik modliteb, zpěvů, úkonů je pořád stejných. Zevšední stále stejná práce, zevšední si manželé, kteří se s láskou brali. A kde je zevšednění, tam je nuda a pocit: touž všechno znám. Už autor žalmu o tomto nebezpečí asi věděl, protože nabádá: „Zpívejte Hospodinu píseň novou.“ Vyzýval to snad jen ke skládání nových písní, modliteb? To jistě ne. Vyzývá nás, abychom zpívali nově, s hlubším pochopením, s větším zápallem. A kdo se dá touto cestou, ten nalézá stále nové hloubky v biblických a liturgických textech, ten se dna nedobere. Ten se pak v kostele nenudí.

A také ten se v kostele nikdy nenudí, kdo se naučí spojovat s nedělní bohoslužbou v kostele svou službu Bohu venku, tedy bohoslužbu svého všedního života.

Tato bohoslužba všedního života venku není ohrožena nudou, ta je rušná někdy až příliš. Ale také je ohrožena, -hlavně dvěma věcmi: jednak pokušením zavírat oči před potřebami bližních, pokušením z lenosti a sobectví. A za druhé pokušením strachu. Strachu ze zklamání v druhých, strachu ze zlých lidí, strachu z vlastní slabosti, ze zklamání v sobě samém.

Lidé, kteří tato dvě pokušení plně zvládli, vynikají ve své generaci jako velké osobnosti, které každý obdivuje: kněz Martin Luther King, Matka Tereza. A kde se v nich nabrala ta síla? Kde se naučili jednat s tak naprostou důvěrou v Boha? Kde jinde než v kostele.

Když na počátku 4. století chtěl císař Dioklecián vymýtit ve své říši definitivně křesťanství, vydal zákon, kterým pod trestem smrti zakázal účast na nedělní bohoslužbě. Věděl, že by tím smrtelně zasáhl samo centrum církve. Když se soudce v Kartágu ptal křesťanů polapených při bohoslužbě, proč tam chodí, když jde o život, odpovídali: „My bez nedělní bohoslužby nemůžeme žít.“ Tak to platí dodnes.

Nedělní mše má i v našem životě nenahraditelné místo. Přičiňme se všichni společně, aby byla živým a radostným setkáním s naším Pánem Ježíšem, abychom tu vždy znovu prožívali „největší příběh lásky“.

Poznámka spíš pro kněze

Pro mnohé neděle není „den, který nám daroval Pán“. - Je to pouze „nepracovní den“.

Dnešní člověk otupený záplavou vyhlášek, směrnic, nařízení, které se na něj odevšad hrnou, už není ochoten slepě poslouchat jen proto, že je něco nařízeno. I u příkázání nedělní bohoslužby se ptá - proč? - A nenajde-li přesvědčivou odpověď, nejde. Nejpresvědčivější argument, zda jít či nejít do kostela, je pro něj samo uspořádání bohoslužby.

Ptal se před vánocemi lékař přítele kněze: „Který kostel ve městě mi můžeš doporučit pro vánoční bohoslužbu? V kostele u nás je bohoslužba studená, neosobní, tak bez zájmu odbývaná a odříkávaná, že tam lidé přestávají chodit.“

Dobrá bohoslužba ještě nevzniká tím, že se vše vykoná přesně podle rubrik. Dobrá bohoslužba nevznikne ani proto, že se někdo neдрží rubrik a dělá svévolně podle své

hlavy. Dobrá bohoslužba vzniká tam, kde se stanovený rámec bohoslužby naplní tím, co mýnil Ježíš, a tím, co lidé očekávají a potřebují.

O dobrou nedělní bohoslužbu musí usilovat všichni - knězem počínaje, přes ministranty a kůr až lidem v lavicích.

Při dobré bohoslužbě se spojuje oběť Kristova s obětí našeho denního života. Při dobré nedělní bohoslužbě uvidí všichni před sebou obraz Krista laskavého, milujícího. Takového, aby ho všichni rádi venku následovali. A následovat lze jen z lásky. Jen toho, koho si vážíme a máme rádi.

Tváří v tvář Kristu živému a laskavému je snadné radostně děkovat za život. Vděčně přijmout následující týden z ruky Boží.

Křesťanský způsob života, křesťanský způsob myšlení, to není člověku vrozené. To se musí postupně nacvičovat a celým životem upevňovat. A to se daří jen ve společenství. Tak popisují skutky i vznik církve: společně se scházeli, společně lámali chléb.

Víme dobře, že diskutovat o závazné účasti na nedělní bohoslužbě je zbytečné. Účast je nezbytná: nikdo se nemůže stát křesťanem jen sám pro sebe. Nikdo se nemůže stát ani člověkem sám pro sebe.

Z knihy *Naše role při nedělní bohoslužbě*

Několik podnětů k slavení mše svaté v duchu „Všeobecného úvodu do misálu“.

Napsal: Ladislav Simajchl

www.fatym.com.

ZPRÁVY A INFORMACE

Dovolujeme si Vás pozvat - jak již bylo uveřejněno ve farním zpravodaji - na první pátek v měsíci - dne 6.10. v 17,00 hod do kostela ve Slopném na první karmelské modlitební setkání, které povede představená sester Karmelitek ve Štípe - Barbara Ogonowska. Přednáška bude o škapulíři. Následovat bude mše sv. v 18,00 hod. Jsou přípoje do Slopného od Újezda i zpět po mši svaté / 19,00 hod. ze Slopného do Loučky, Újezda.../. Zveme farníky nejen ze Slopného, ale i z Loučky, Újezda, Vys. Pole, Drnovic. Příští setkání bude opět na první pátek v měsíci, tentokrát v listopadu - jak doufáme již ve vymalovaném kostele v Újezdě. Setkání budou na sebe částečně navazovat...

Dr. Marie Kořenková

Nabídka duchovního víkendu pro osamělé matky. Milé maminky! Cítíte, že potřebujete ve svém duchovním životě nový impuls? Chcete se na chvíli vydechnout a ztišit se? Nevíte, jestli zvládnete odpovědnost mámy v neúplné rodině? Pak držte tento dopis v ruce právě včas. Je tu pro vás... Duchovní víkend pro osamělé matky v Českém Těšíně ve dnech 13.- 15.10. 2006

Víkend je určen pro maminky, které z nejrůznějšího důvodu vychovávají své děti samy. Program víkendu je určen pouze pro maminky, děti je potřeba nechat tentokrát doma, nebo u známých. Přečtěte si, prosím, podrobně instrukce a podle svého uvážení co nejdříve přihlášku odešlete.

Téma: víkend povede P. Antonín Krasucki OP. Místo konání: exerciční dům Český Těšín, Masarykovy sady 24. Bližší informace na faře.

Centrum pro rodinu Olomouc

SKUPINY ÚKLIDU

v měsíci září 2006:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
7.10.:	13.	10.	11.
14.10.:	14.	11.	12.
21.10.:	15.	1.	13.
28.10.:	16.	2.	14.

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ (www.rkf-ujezd.info). Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě pro potřebu svých farníků v nákladu 750 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.ujezd@volny.cz. Členové redakční rady: Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů nebo do farní schránky. Pro farníky zdarma.